

[A Persian translation of the message of the Universal House of Justice
dated 29 August 2010 to the Bahá'ís of the world]

ترجمه‌ای از

پیام بیت العدل اعظم الهی خطاب به بهائیان جهان
(از: مرکز جهانی بهائی)

۲۹ اوت ۲۰۱۰

دوستان عزیز و محبوب،

عزیمت مرکز میثاق حضرت عبدالبهاء در یک صد سال پیش از حیفاً به مقصد پورت سعید نویددهنده آغاز فصل شکوه‌مند بدیعی در تاریخ امر مبارک بود. سفر هیکل مبارک و مراجعت ایشان به ارض اقدس سه سال به طول انجامید. حضرت ولی‌امرالله در اشاره به این رویداد تاریخی می‌فرمایند: "استقرار امر مقدس حضرت بهاء‌الله در نیم‌کره غربی — درخشان‌ترین دست‌آوردی که تا ابد با ایام قیادت حضرت عبدالبهاء مربوط خواهد بود ... — چنان قوای عظیمه روحانیّه و ثمرات جنیه لطیفه‌ای به بار آورده بود که مستلزم الطاف مخصوصه نیربیمان و مشارکت شخصی مرکز عهد رحمان بود...." با آغاز اسفار تاریخی حضرت عبدالبهاء به غرب، امر الهی که بیش از نیم‌قرن در محاصره جنود ظلم و عناد قرار داشت از قیود دیرینه رهایی یافت و برای اولین بار بعد از تأسیس این امر مبین، مرکز معلوم و مرجع منصوص اهل بها آزادی عمل یافت تا فارغ از محدودیت‌ها، مأموریت محوله الهیه خود را دنبال نماید.

طبق همه موازین دنیوی، بعید به نظر می‌رسید که حضرت عبدالبهاء توان و آمادگی انجام این امر خطیر را داشته باشند زیرا که شصت و شش سال از عمر مبارک‌شان سپری شده، از طفولیت در تبعید و سرگونی بسر برده، مدرسه ندیده، مدت چهل سال در اسارت و زندان زیسته، قوای جسمانی‌شان به تحلیل رفته و با آداب و السنه غربی کاملاً ناآشنا بودند. با این حال، بی‌اعتنا به راحت و آسایش خویش، بی‌توجه به مخاطرات سفر و با اتکای کامل به تأییدات الهیه برای انتشار امر حضرت پروردگار قیامی دلیرانه فرمودند و با نفوس گوناگون در نه کشور در سه قاره جهان معاشر گردیدند. وسعت و شدت مجهودات خستگی‌ناپذیر هیکل مبارک در این سفر آن‌چنان بود که "عشاق روی مبینش را در شرق و غرب در دریای تحسین و حیرت مستغرق ساخت و نفوذ و تأثیری بی‌زوال" در آینده این امر ابداع اعظم باقی گذاشت.

بهائیان در سراسر جهان در طی چند سال آینده، رویدادهای اسفار تاریخی حضرت عبدالبهاء را با شادمانی به خاطر خواهند آورد. اما اهمیت این سالگرد فراتر از زمانی برای بزرگداشت است. بیانات مرکز

عهد الہی و سلوک و شیم سراسر حکمت و محبت آن طلعت نورا در طی این اسفار، منبع عظیمی از الہام و بصیرت است کہ مشتاقان روی آن دلبر آفاق امروزہ می توانند در مساعی خود برای استقبال از نفوس مستعد، افزایش توان مندی برای خدمت، ایجاد و توسعه جوامع محلّی، تقویت تشکیلات امری و یا استفادہ از فرصت هایی کہ جهت مشارکت در اقدام اجتماعی و گفتمان های عمومی پیش می آید، از آن بهره گیرند. بنا بر این ما اہل بہا باید نہ تنها در بارہ توفیقات مرکز میثاق و آنچه حضرتش انجام آن را بہ جریان انداخت تأمل نماییم بلکہ در مورد امور انجام شدہ ای کہ ہیکل مبارک بہ ما ارجاع فرمودہ اند نیز بہ تفکر پردازیم. حضرت عبدالبہاء در الواح نقشہ ملکوتی آرزوی قلبی خود را چنین ابراز می فرمایند:

ایکاش از برای من میسر می شد کہ پای پیادہ ولو بہ کمال فقر بہ آن صفحات مسافرت می نمودم و نعرہ زنان در شہرہا و دہات و کوه و بیابان و دریا یا بہاء الابہی می گفتم و ترویج تعالیم الہی می نمودم ولی حال از برای من میسر نہ لہذا در حسرتی عظیم ہستم بلکہ انشاء اللہ شماہا موفق گردید.

از زمانی کہ این بیانات مبارک عزّ صدور یافت قریب یک قرن می گذرد. نقشہ ملکوتی الہی مرحلہ بہ مرحلہ با موقّیّت شایان بہ موقع اجرا گذاشتہ شدہ و امر حضرت یزدان در جمیع اقطار عالم استقرار یافته است. امروزہ ما بہائیان در نقاطی کہ حضرت عبدالبہاء مشتاق سفر بہ آن بودند زندگی می کنیم. آحاد احبّاء، جوامع و تشکیلات بہائی اکنون توان مندی لازم را جهت اقدامات سیستماتیک، پایدار و منسجم کسب کردہ اند. از اینرو شایستہ است کہ در این ایام پرانجذاب تذکر و یادبود، ہریک از عشاق باوفای طلعت میثاق بہ اسم آن ہیکل انور در میدان خدمت قیامی دلیرانہ نماید و سهم خود را، ہر چقدر ناچیز، در پیشرفت نقشہ ای کہ آن وجود مقدّس تدوین فرمود، آن میراث گران بہای جاودانی، ادا نماید.

[امضا: بیت العدل اعظم]